

Γέρ. Φιλόθεος Ζερβάκος, ο οδοιπόρος της Ι.Μ. Λογγοβάρδας Πάρου (3ο Μέρος)

[/ Πεμπτουσία](#)

Ζ. Πρεσβύτερος, Αρχιμανδρίτης, Κήρυκας:

Όπως αναφέρει σε επιστολή στον Πνευματικό του Ματθαίο Καρακαλληνό (13-6-1912), με παραίνεση του Ηγουμένου και των Πατέρων της Μονής προχειρίστηκε Πρεσβύτερος στις 22-4-1912, Κυριακή της Σαμαρείτιδας από τον Επίσκοπο Τριφυλίας και Ολυμπίας κ. Γαβριήλ στην Αθήνα.

Το επόμενο έτος, 2 1-10-1913, προχειρίστηκε σε Αρχιμανδρίτη από τον Μητροπολίτη Παροναξίας κ. Ιερόθεο. Από τότε άρχισε να εξομολογεί και να κηρύττει τον θείον λόγο στην Πάρο και την Νάξο και αργότερα στή Σύρο, την Τήνο και την Αθήνα. Από το 1916 (32 ετών) και στην υπόλοιπη Ελλάδα...

Το 1917 μετέβη στην ιδιαίτερη πατρίδα του και κήρυξε τον θείο λόγο σε πολλές κωμοπόλεις. Το 1920 μετέβη στη Πελοπόννησο και κήρυξε στην Τρίπολη, Σπάρτη και σε μερικά χωριά. Το ίδιο έτος επισκέφτηκε και την Σίφνο.

Το 1921, την Μ. Σαρακοστή κήρυξε και εξομολογούσε στην Τήνο, Σύρο, Αθήνα και Βόλο. Το καλοκαίρι έφτασε στην Αθήνα, Πειραιά, Χίο και Τσεσμέ (απέναντι). Τον επόμενο χρόνο βρέθηκε στην Ιτέα, Δεσφίνα, Αράχοβα, Δελφούς, Χρυσό και Γαλαξίδι. Το 1923 πήγε Αθήνα και Πελοπόννησο...

Η. Στους Αγίους Τόπους, Σινά και Αίγυπτο και Ελλάδα:

Το Μάρτιο του 1924 έκαμε μεγάλη περιοδεία. Άρχισε από την Νάξο, Σύρο, Αθήνα, Κρήτη, Αλεξάνδρεια, Παλαιστίνη, Αραβία. Αίγυπτο και Όρος Σινά! Ειδικά στην Παλαιστίνη πήγε σ' όλα τα προσκυνήματα και στο Σινά λειτούργησε στο παρεκκλήσιο της Αγίας Βάτου. Από τις περιοχές αυτές έστειλε πολλές επιστολές, ιδίως στο γέροντά του Ιερόθεο:

- 1). Από Αγία πόλη Σιμών 8-4-1924,
- 2). Από Ιερουσαλήμ 20-4-1924,
- 3). Από Ιερουσαλήμ 24-4-1924,
- 4). Από Σουέζ 20-5-1924,
- 5). Από Σινά 4-6-1924,
- 6). Από Παραλία Ερυθράς Θάλασσας 11-6-1924,
- 7). Από Κάϊρο 25-6-1924.

Επέστρεψε στην Αθήνα και από εκεί πήγε στο Άγιο Όρος. Πέρασε, κήρυξε και εξομολόγησε το 1926 στην Θεσσαλονίκη, Βόλο, Μακρινίτσα, Κανάλια και Σκιάθο.

Θ. Ηγούμενος της Μονής

Το 1926 μετέβη στην Κέρκυρα. Το 1930 απεβίωσε ο γέροντάς του Ιερόθεος. Με διαθήκη του τον άφηκε διάδοχο του- πράγμα που δέχτηκαν οι πατέρες της Μονής. Είχε παρακαλέσει τον Ηγούμενο να αφήσει άλλον, αλλά στάθηκε αδύνατο να τον μεταπείσει...Αλλά και έτσι δεν εγκατέλειψε το προηγούμενο έργο του. Το 1933 (40 ετών) έφτασε στα Καλάβρυτα και προσκύνησε στην Αγία Λαύρα και Μέγα Σπήλαιο. Από εκεί έφτασε στην Κεφαλονιά, στον Άγιο Γεράσιμο και στην Ζάκυνθο στον Άγιο Διονύσιο.

Το 1934 φτάνει στην Κωνσταντινούπολη (Πατριάρχης ο Φώτιος) λειτούργησε και κήριξε σε πολλές περιοχές. Προσπάθησε να συναντήσει τον Κεμάλ Ατατούρκ (Πρόεδρο της Τουρκικής Δημοκρατίας), για να του μιλήσει για το Χριστιανισμό (είχε ήδη αποκηρύξει τον Ισλαμισμό). Όμως ο Πατριάρχης Φώτιος τον απέτρεψε... Ετοίμαζε αργότερα απο την Ελλάδα επιστολή, αλλά ο Κεμάλ πέθανε.

Το 1935, Μ. Σαρακοστή, από τους Μητροπολίτες Φωκίδας Ιωακείμ και Αιτωλοακαρνανίας Ιερόθεο και περιόδευσε στην Άμφισσα και Αγρίνιο. Τον Μάιο πήγε στα Μετέωρα και μίλησε στην Καλαμπάκα, Τρίκαλα, Καρδίτσα και Λάρισα. Τον Οκτώβριο παρευρέθη στην εορτή του Αγίου Δημητρίου στη Θεσσαλονίκη και από εκεί έφτασε στο Κιλκίς. Από εκεί έφτασε στο Βόλο, Χίο και μετά Πελοπόννησο! Το 1936 προσκλήθηκε από τον Καλαβρύτων και Αιγιαλείας την Μ. Σαρακοστή, και πήγε στο Αίγιο. Τον Οκτώβρη βρέθηκε στην Πάτρα και κήρυξε στόν Άγιο Ανδρέα,

Παντάνασσα και Άγιο Δημήτριο. Πέρασε στην Κεφαλονιά και από εκεί στο Αγρίνιο. Το επόμενο βρέθηκε πάλι στο Αίγιο, πέρασε στη Ρούμελη, Αθήνα και Πειραιά. Τον Μάιο του 1938 μίλησε στην Αττική, τον Σεπτέμβρη στη Σίφνο, τον Οκτώβρη Αθήνα και από εκεί στην πατρίδα του. Το ίδιο έτος πέρασε από τον Όσιο Λουκά Λιβαδειάς και από τον Προφήτη Ηλία στην Ύδρα. Τον Μάιο του 1940 περιόδευσε σε περιοχές της Αττικής. Τον Οκτώβριο τον βρήκε ο Ιταλο-ελληνικός πόλεμος στη Σύρο...

Η. Στον πόλεμο και μετά:

Οι στερήσεις της κατοχής οδήγησαν πολύ κόσμο στη Μονή. Ο ρόλος τώρα έγινε ρόλος παραμυθίας. Τρεις αδελφοί της μονής παρασκεύαζαν καθημερινό συσσίτιο. Ανά 50 νοματαίοι οδηγιόντουσαν στην τράπεζα. Έφταναν καθημερινά τους 150-200. Τα τρόφιμα της Μονής ήταν ευλογημένα και τουλάχιστον 1500 άνθρωποι δεν πέθαναν από την πείνα!

Στις 14 -5-1944 είχε αποφασισθεί ο θάνατος 125 Παριανών από τους Γερμανούς. Ο γέροντας, επικεφαλής αντιπροσωπίας, κατάφερε να μεταπείσει τους αποφασισμένους Γερμανούς...

Μετά την κατοχή συνέχισε το προηγούμενο έργο. Οι περιοδείες συνεχίζοντας να κηρύττει τον λόγο του Θεού. Η ηλικία προχωρούσε στον γέροντα, πέρασε τα ογδόντα, αλλά τουλάχιστον τρεις φορές το χρόνο περιόδευε.

Θ. Η κοίμησή του:

Ο γέροντας Φιλόθεος ήδη από τις αρχές του 1979 ασθενούσε. Στις 7 Μαΐου 1980 (96 ετών) όμως και ενώ βρισκόταν στο κελί του στα Θαψανά της Πάρου, έπεσε οριστικά στο κρεβάτι. Την 6η πρωινή στις 8 Μαΐου 1980 οι Άγιοι Άγγελοι παρέλαβαν την μακαρία του ψυχή για αιώνια ανάπαυση...

Ο θεράποντας του Κυρίου είχε ευλογημένο και άγιο τέλος. Την ώρα που παρέδιδε το πνεύμα του έψαλλε το «ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»... Ο τύπος των Κυκλάδων έγραψε εγκωμιαστικά για τον Όσιο και Κήρυκα. Ακολούθησαν δεκάδες εκκλησιαστικά περιοδικά και εφημερίδες....

Πηγή: Περιοδικό «Μοναχική Έκφραση», Ιανουάριος-Φεβρουάριος 2008